

Наставно-уметничко-научном већу Факултета музичке уметности
Сенату Универзитета уметности у Београду

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ПРОЦЕНУ ПРЕДЛОГА ТЕМЕ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

На седници Наставно-уметничко-научног већа Факултета музичке уметности у Београду, одржаној 16. јануара 2015. године, именована је Комисија за оцену предлога докторског уметничког пројекта кандидаткиње Милене Ињац, редовног професора Факултета уметности Универзитета у Нишу, студенткиње треће године докторских уметничких студија дириговања на Факултету музичке уметности у Београду.

Предложена тема за израду докторског уметничког пројекта била је *Улога диригента у изградњи карактера оперских ликова Росинијевог „Севилског берберина“*, али је на основу закључка Већа Факултета, кандидаткиња делимично променила назив теме која сада гласи:

Улога диригента у тумачењу карактера оперских ликова Росинијевог „Севилског берберина“

На основу увида у поднети материјал и анализе садржаја предлога, Комисија у саставу Даринка Матић-Маровић, професор емеритус ФМУ, Весна Шоуц-Тричковић, редовни професор ФМУ и др Сузана Костић, редовни професор Факултета уметности у Нишу, подноси Већу Факултета и Сенату Универзитета уметности следећи

ИЗВЕШТАЈ

Предмет и циљ рада

Докторски уметнички пројекат Милене Ињац, *Улога диригента у тумачењу карактера оперских ликова Росинијевог „Севилског берберина“*, кроз сценско извођење наведене комичне опере и све фазе које му претходе, истражује улогу диригента у тумачењу и

обликовању карактера оперских ликова. Први део истраживања биће осврт на историјске чињенице које су претходиле Росинијевом стваралаштву на пољу комичне опере, његово стваралаштво са акцентом на оперу *Севилски берберин* и утицај на савременике и следбенике.

У овом истраживању се под карактером лика подразумева спој различитих особина које дају целовиту слику лика у опери. Тумачење карактера оперског лика је сложен процес у коме суштинску улогу има управо музика и њена корелација са режијом, јер оперски ликови сходно променама ситуација и међусобних односа, мењају и свој карактер. Велики значај за успех оперске представе има избор певача за оперске улоге, при чему је важно имати на уму не само захтевни *bellcanto* стил певања, већ и то да одабрани певачи морају имати осећај за комедију како би потенцирали комични карактер опере не само на местима где је то очигледно, већ и онде где је скривено. Оперска представа као сложено музичко-сценско дело, подразумева успостављање адекватног односа музике и глуме, стога је сарадња диригента и редитеља неопходна у циљу кохерентног деловања музичког и сценског аспекта оперске представе, што ће бити један од сегмената истраживања.

Док је посао редитеља да дефинише сценску радњу, дакле визуелни део оперске представе, диригент руководи и координира наступе солиста и хора који се одвијају на сцени и музицирањем оркестра која се репродукује из оркестарске рупе. Истраживање ће бити фокусирано на феномен поменутог вишеслојног деловања диригента у функцији карактерног обликовања музичких фраза соло певачких, хорских и оркестарских наступа. Посебна пажња биће посвећена оркестру који својим тути и наступима соло иструмената додатно потцртава карактерне особине оперских ликова у појединим ситуацијама и музички приказује њихове односе, намере и осећања путем оркестрације, избора темпа, тоналитета, облика, сложености и густине нотног текста.

Још један аспект коме ће бити посвећена пажња овог истраживања је комично у опери *Севилски берберин* и однос Росинија према комичном у музици. Важна компонента комичних опера су речитативи, обично уз пратњу чембала, такозвани *secco* речитативи. У речитативима се радња одвија већом брзином, јер су компоновани тако да је либрето у првом плану, а закони музичких облика су изостављени, те се музика креће линеарно, без икаквих понављања, што самим тим убрзава протицање времена и интензивира радњу.

Оваква композиција речитатива даје могућност редитељу да разигра карактере оперских ликова и разради њихове међусобне односе. Један од предмета истраживања је и улога диригента у речитативима. Диригент је некада свирао чембало, али данас је то мање уобичајено, па се понекад мисли да диригент у овим речитативним деоницама не учествује активно. У овом истраживању ће се разматрати рад диригента на пробама и обавеза да врло ангажовано приступи изради речитативних деоница са солистима и чембалистом, а по претходном плану и договору са режисером. Тесном сарадњом диригента и режисера, солистима и чембалисти ће бити у потпуности разјашњено тумачење карактера оперских ликова сценским покретом који је озвучен одговарајућом музичком фразом. У овом случају представа „неће стајати“ у речитативу, већ добити на свежини и увући публику још интензивније у радњу.

Либрето, као полазна тачка за разумевање сценских и музичких дешавања у опери, у овом истраживању биће тесно повезан са нотним текстом, као и свим описним текстуалним напоменама изнад нотног текста, датим од стране композитора и/или либретисте јер оне додатно детерминишу неке ситуације које либретом и музиком нису јасно дефинисане: релација између ликова – ко се коме обраћа или шапуће, гестикулира, у ком правцу треба да иде, да ли носи неки предмет и коме је он намењен, са које стране улази и са ким је у друштву, где стоји, и слично. Ове текстуалне напомене су директна упутства за рад редитељу и солистима, али значајне су и диригенту, који у складу са интензитетом и динамиком сценске радње треба да пропрати промене у инструменталној пратњи, односно да истакне неки соло инструмент или да изврши промене темпа, агогике, артикулације, јачине звука, чак и у случајевима када то у нотном тексту није посебно назначено, а потребно је ради потенцирања одређених сценских догађања у сагласности са редитељем, не доводећи у питање стилске карактеристике дела. Подразумева се да дијалог диригента и редитеља у смислу анализе жељеног и могућег ефекта, мора да има уметничко-естетску основу и усклађивање оба аспекта: сценског и музичког.

У извођењу захтевне Росинијеве опере *Севилски берберин* један од важних предуслова је вокална спретност солиста у погледу *bellcanto* захтева у солистичким деоницама. Истраживање ће бити усмерено на улогу диригента у правилном ишчитавању нотног текста са солистима, са посебном пажњом на бројне, доследно спроведене колоратуре, трилере и украсе. У односу на изабране певаче, диригент ће се позабавити

аријама и могућностима за избор каденци самог Росинија, али и каденци које су настале као тековина вокалног умећа великих певача који су својим инвентивним приступом обогатили традицију извођења ове буфо опере.

У комичним операма вишесмисленост речи или реченица има значајну музичко-сценску улогу и утиче на заплет, односно расплет радње и архитектонику музичке форме. Истраживање ће бити усмерено и на улогу диригента у означавању ових лингвистичко-музичких сентенци, које могу бити употребљене за профилисање карактера ликова, њихову интеракцију и комичност сценске радње. У опери *Севилски берберин* ради се о ликовима из народа, што је последица либрета рађеног по Бомаршеовом драмском тексту и његовог увођења обичног човека као централне личности театра. Ликови се не понашају конвенционално, јер их друштвени положај на то не обавезује, већ се њихови карактери мењају у складу са променама које доносе различите животне ситуације, попут весела, љутње, збуњености, препредености, заљубљености и слично. Истраживањем ће бити осветљена улога диригента да ликове карактерно музички истакне и усмери једне према другима у оквиру музичког тока, како би њихов музички однос могао да буде у сагласности са њиховим односом на сцени и режијским захтевима. Посебан акценат ће бити на великом финалу првог чина, као и на терцету и квинтету из другог чина, где се успешност извођења не може везати само за уједначавање и јасноћу деоница по вертикали и хоризонтали партитуре, већ и истицање карактера главних ликова у тренутку када је неко од њих у првом плану.

Уметничко истраживање о улози диригента у осмишљавању и тумачењу карактера ликова опере *Севилски берберин* Ђоакина Росинија, биће спроведено вишеслојно и изражено кроз различите односе: диригент – партитура, диригент – оперска режија, диригент – солисти, хор, чембало, оркестар.

Циљ уметничког истраживања је анализа улоге диригента у изградњи карактера ликова опере *Севилски берберин* Ђоакина Росинија и остварења симбиозе музике и режије као предуслова за успешну оперску представу.

Методe и начини рада

Методе уметничког истраживања у оквиру рада на тумачењу карактера оперских ликова опере *Севилски берберин* Ђоакина Росинија, биће:

- **Историјски метод**, подразумева истраживање историјских чињеница са освртом на друштвене промене и околности, које су утицале на Росинија и његово бављење буфо опером, а што је разултирало његовим ремек делом, опером *Севилски берберин*, као и утицај ове опере на комичну оперу уопште.
- **Компаративни метод**, подразумева поређење Росинијевог оперског стваралаштва и аутентичног стила, са композиторима непосредним претходницима, савременицима и следбеницима, ствараоцима буфо опере.
- **Метода анализе садржаја**, подразумева аналитичко издвајање појединих, за извођење важних сегманата из опере *Севилски берберин* и образлагање њиховог значаја у вези са улогом диригента у осмишљавању карактера ликова опере.
- **Практично-извођачки приступ**, круна уметничког истраживања и представља сценско извођење опере *Севилски берберин* Ђоакина Росинија. Требало би да у пракси прикаже улогу диригента у осмишљавању карактера ликова опере.

Програм уметничког пројекта:

Сценско извођење опере *Севилски берберин* Ђоакина Росинија, буфо опера у два чина

Диригент: Милена Ињац, ред. проф. Факултета уметности у Нишу

Режија: Иван Вуковић, доц. Факултета уметности у Нишу

Солисти: професори и студенти Факултета уметности у Нишу

Ванр. проф. Александра Ристић, мецосопран, у улози Розине

Доц. Саша Арсенков, тенор, у улози грофа Алмавиве
Милутин Најдановић, баритон, гост, у улози Бартола
Никола Микић, баритон, студент, у улози Фигара
Марко Милисављевић, бас, студент, у улози Базилиа
Брана Бајовић, сопран, студент, у улози Берте
Петар Бошковић, баритон, свршени студент ФУ у Нишу, у улози Фјорела
Стефан Стефановић, тенор, студент у улози Амброзија и нотара
Дарко Миловановић, баритон, студент, у улози официра
Проф. Бојан Младеновић и проф. Ингрид Јанковић, континуо

Нишки симфонијски оркестар

Хор факултета уметности у Нишу, припремила доц. Ивана Мирковић

Представа је по Плану и програму Народног позоришта и Нишког симфонијског оркестра планирана у 2015. години, у оквиру пројекта „Обнова оперске сцене у Нишу“.

БИОГРАФИЈА

Мр Милена Ињац, рођена је у Нишу, 1969. године. Средњу музичку школу завршила је у Нишу, а дипломирала на одсеку за дириговање Факултета музичке уметности, Универзитета уметности у Београду у класи проф. Станка Шепића 1992. године. Магистрирала је на истом факултету са просечном оценом 10.00 у класи проф. Даринке Матић-Маровић, 1996. године. Докторске академске студије дириговања уписала је на Факултету музичке уметности, Универзитета уметности у Београду, 2012. године, у класи проф. емеритуса Даринке Матић-Маровић.

Усавршавала се на интернационалним мајсторским класама еминентних педагога и диригената: Ерика Ериксона и Стефана Шолда, 1989. године у Шведској, Младена Јагушта, 1990. године у Новом Саду, Јорме Пануле и Петера Етвоша на Барток семинару у Сомбатеју, Мађарска, 1991. године и на мајсторским класама у Бечу, код Салвадора Мас Конде, 2000. и 2001. године.

Педагошку каријеру, почела је 1992. године у музичкој школи „Славенски“ у Београду за предмете хор, вокална техника и дириговање, а потом је радила и у музичким школама „Коњовић“ и „Вучковић“ у Београду, предајући оркестар и хор, током 1993. и 1994. Године. Од 1994. до 1998. године радила је најпре као асистент, а касније и као предавач на Вишој музичкој школи у Нишу, за предмете: хор, оркестар, дириговање и камерна музика. Гудачки оркестар Више музичке школе из Ниша је са Миленом Ињац као диригентом, наступио на Сусретима музичких академија у Новом Саду 1996. године у Студију М, а снимак овог наступа је емитован у циклусу *Концерт у подне* РТС-а. У периоду од 1999. до 2003. године била је директор и уметнички директор Нишког симфонијског оркестра, да би се педагошком раду вратила 2003. године у звању доцента за предмет Оркестар на Факултету уметности, Универзитета у Нишу.

Концертна активност Милене Ињац веома је богата и разноврсна. Први значајан концертни наступ имала је децембра 1991. године са камерним оркестром *Нова музичка радионица*, који је оформила као студент треће године одсека за дириговање ФМУ у Београду. Оркестар је деловао под менторством проф. Наде Колунције и имао на репертоару музику 20. века. Концерт је одржан у БИТЕФ театру, децембра 1991. године. Након успешног дипломског испита, који је Милена Ињац дириговала са Београдском

филхармонијом, новембра 1992. године, уследио је позив за концерт са овим престижним оркестром који је реализован 1993. године на Коларцу у организацији Музичке омладине у оквиру концертног циклуса *Млади за младе*. По доласку у Ниш, 1994. године, активно концертира са Нишким симфонијским оркестром до данашњих дана. Плод ове успешне сарадње са Нишким симфонијским оркестром је више десетина концерата у Нишу и региону, а посебно треба истаћи гостовање у Београду 2000. године на Коларцу, са виолончелисткињом Саскијом Шредер Дамс из Швајцарске, као и прву награду на трећем Интернационалном фестивалу „Свет музике“ у Италији, 2000. године и успешан концертни наступ у Аустрији, 2001. године у Аули Карл-Франценс Универзитета у Грацу. Милена Ињац је са Нишким симфонијским оркестром наступала као диригент у оквиру свечаног отварања и затварања НИМУС-а, Нишких музичких свечаности, 1998, 1999, 2000, 2001, 2012. године. Успеси Нишког симфонијског оркестра на челу са Миленом Ињац, су 2001. године у анкети нишких Народних новина, понели епитет *Културни догађај године*.

У периоду од 1998. до 2000. године, била је диригент и уметнички директор Нишког камерног хора, са којим је остварила више вокално-инструменталних дела: Керубинијев *Реквијем*, светску премијеру дела Слободана Атанацковића: *Попој ми слуго царева* у оквиру свечаног отварања Интернационалних хорских свечаности у Нишу, 2000. године, као и *Тестамент* композитора Рајка Максимовића, у оквиру свечаног отварања ИХС 2002. године. Нишки камерни хор здружен са Академским Хором СКЦ Универзитета у Нишу и солистима: Биљаном Крстић, Александром Шандоровим уз пратњу Нишког симфонијског оркестра, са Миленом Ињац као диригенткињом, изводи светску премијеру дела нишког композитора Братислава Златковића *На раскршћу*, у оквиру свечаног отварања ИХС 2004. године.

Као оснивач и диригент Академског камерног оркестра СКЦ Универзитета у Нишу, Милена Ињац је деловала од 2004. до 2008. године. У овом периоду, овај оркестар је имао бројне концерте у Нишу и региону, наступио је у Београду, у резиденцији Норвешке амбасаде, а значајан део његове активности биле су турнеје у иностранству: Шведска, Кристијанстад Музички Фестивал, 2005. године; Аустрија, Грац концерт у Аули Карл-Франценс Универзитета, 2005. године; Божићни Фестивал Солунске регије, 2005. године; концерт у Софији, Бугарска у Сали Удружења композитора Бугарске, 2005. године;

Фестивал омладинских оркестара у Мурсији, Шпанија, 2006. и 2008. године; Светски фестивал духовне музике у Фиренци, Италија, 2007. године. Један од најзначајнијих пројеката Милене Ињац и Академског камерног оркестра СКЦ-а Универзитета у Нишу, је сценско извођење комичне опере Г. Б. Перголезија: *Служавка господарица*, фебруара 2008. године у Нишу и априла исте године у Мурсији, Шпанија. Овај пројекат је реализован уз подршку Савета за културу града Ниша, а у анкети нишких *Народних новина* заузео је треће место у избору за *Културни догађај*, 2008. године у Нишу.

Милена Ињац је остварила бројне концерте у иностранству као гостујући диригент са следећим оркестрима: Државна Филхармонијом Шумен, Бугарска, 2002. године; Државна Филхармонијом Видин, Бугарска, 2002, 2003 и 2005. године; Опера Македонског националног театра, Скопље, Македонија, 2003. године; Црногорски симфонијски оркестар, 2003. године; Државна Филхармонија Враце, концерт у Софији, 2003. године; Ст. Олбанс Симфонијски Оркестар, Лондон, Велика Британија, 2003. године; Сарајевска Филхармонија, 2004. године; Музика театро ансамбле, Рим, Италија, 2004. године; Македонска филхармонија, Скопље, Македонија, 2005. године; Интернационални Оркестар, Мурсија, Шпанија, 2010. године; Симфонијски Оркестар Хосе Артигас, Монтевидео, Уругвај, 2010. године; Софијска Филхармонија и хор, Софија, Бугарска, 2011. године; Национални омладински симфонијски оркестар Ел Салвадора, Сан Салвадор, 2011, 2012. године; Национална омладинска филхармонија Ел Салвадора, Сан Салвадор, 2012. године; Интернационални оркестар *Еурооркестар* Фестивала, Москва, Русија, 2012. године; Јове Оркестра Турина у Валенсији, 2013. године; Камерни оркестар Конзерваторијума Оскар Еспла у Аликантеу, 2014. године.

Од концерата са домаћим оркестрима, треба поменути: Београдска филхармонија, концерт из циклуса Млади за младе, 1993. Године; Нишки симфонијски оркестар, Ниш, интензивна сарадња од 1995. године до данас, као редовни гост диригент на више десетина концерата у оквиру редовних концертних сезона, као и на напред поменутих фестивалима у земљи и иностранству; Симфонијски оркестар РТС, Коларац, Београд, више концерата у 2003. и 2004. години; Симфонијски оркестар Војске „Станислав Бинички“ у Београду, 2003. и 2004. године; Народно позориште Београд, Опера, 2003. две представе опере П. Маскањи: *Кавалерија рустикана*; Камерни оркестар Аморозо из Лесковца, гост диригент 2012. и 2013. године у оквиру пројекта *Музички сусрети Др Мира*

Ивановић у Лесковцу, гостовање у Нишу у сали Нишког симфонијског оркестра и два концерта у Београду на „Коларцу“.

Значајан део педагошко - концертне активности Милене Ињац су и концерти са ансамблима Факултета уметности у Нишу, и то са: Камерним оркестром „Кончертанте“ и Симфонијским оркестром Факултета уметности у Нишу. Симфонијски оркестар ФУ, редовно концертира на годишњим концертима у децембру и мају сваке сваке године, а осим у Нишу, остварио је гостовања у Крагујевцу и Алексинцу, 2010 и 2011. године. Камерни оркестар „Кончертанте“ чине најталентованији студенти гудачког и дувачког одсека. „Кончертанте“ је концертно активан од марта 2004. до данас, остварујући бројне концерте у Нишу и представљајући Факултет и нашу земљу на фестивалима и концертима у иностранству. Најзначајнији концерти Камерног оркестра „Кончертанте“ са диригентом Миленом Ињац су: годишњи концерти реализовани у периоду од 2004. до 2014. године, када је концертом на НИМУС-у прослављен јубилеј 10 година рада; гостовање на Божићном фестивалу солунске регије, Грчка, 2009. године; турнеја у Италији, Искија и Соренто Фестивали, 2010. године; концерт у Русији, Жуковскиј, на Еурооркестар Фестивалу, 2012. године, где су оркестар Кончертанте и диригент Милена Ињац били лауреати фестивала; НИМУС, Ниш, концерти 2012. и 2014. године.

Милена Ињац је дириговала светске премијере у земљи и иностранству, од којих треба истаћи: Концерт ауторске музике Жарка Станковића, нишког композитора, поводом 2000 година хришћанства *Србија између два времена* у Народним позоришту у Нишу 1998. године, уз аудио и видео издање аутора под покровитељством града Ниша; Свечано отварање ИХС у Нишу, 2000. године са делом Слободана Атанацковића *Паганска рапсодија* на Летњој позорници у Нишкој тврђави; Свечано затварање НИМУС-а, 2002. година, дело *Отворени ум* италијанског композитора Енрика Кокоа; Међународни конкурс *Музика и Земља* у Софији, *Виолински концерт* швајцарског композитора Давида Лампела, солиста Дарина Мелеева; Гете Институт у Риму 2004. године дело *Алиса и Носферату*, савремена опера, композитор Енрико Коко у оквиру пројекта „Прођето музика“ Министарства културе Италије; ИХС у Нишу, 2004. године, Свечано отварање фестивала, Братислав Златковић, ораторијум *На раскрићу* са директним преносом на РТС-у; Светска премијера дела *Навалисмо* композиторке Марија де Барата у Ел Салвадору у Театро Насионал 2011. године. Са Нишком симфонијским оркестром извела је светске

премијере дела нишког композитора Драгана Томића *Увертира за глас и оркестар* 2012. године и *Константинова fuga* у Москви на „Еурооркестар“ фестивалу са Камерним оркестром *Концертанте* Факултета уметности Ниш; као и дело шпанске композиторке Клаудије Монтеро, *Концертанго* – виолински концерт, са солистом Мергеритом Марсељом из Шпаније на НИМУС-у 2012. године.

Милена Ињац има значајну улогу у обнови оперске сцене у Нишу, чему је дала значајан допринос изводећи представе: Перголези *Служавка господарица*, 2008. године, сценско извођење са солистима и Академским камерним оркестром СКЦ Универзитета у Нишу; Маскањи, полуконцертно извођење опере *Кавалерија рустикана*, 2001. године, са Нишким камерним хором и Нишким симфонијским оркестром; Штраус *Слепи миш*, сценско извођење са Хором и Оркестром Факултета уметности у Нишу (представа је била на редовном репертоару Народног позоришта у Нишу, током 2013/2014, а изведена је и на гостовању у Народном позоришту у Београду, на великој сцени, априла 2014. године. Најновији пројекат је Росини *Севилски берберин*, који је уједно и докторски уметнички пројекат Милене Ињац, чија је премијера планирана у 2015. години у оквиру сезоне Народног позоришта у Нишу.

Милена Ињац је добитница Октобарске награде Алексинца 1990. године за допринос у култури; *Златне значке* ИХС у Нишу; награда *Слобо љубве*, *Златна круна* и *Светосавски венац*, Културно-историјског центра *Српска круна* из Крагујевца у 2010. години за допринос култури. Проглашена је за диригента лауреата *Еурооркестар* фестивала у Москви 2012. године, а као диригент лауреат имала је част да диригује Свечано затварање Интернационалног Фестивала Оркестара у Мурсији, Шпанија, 2010. године, што је забележено на видео издању Универзитета у Мурсији, Издање *Вицектората за културу* поменутог Универзитета.

Члан је више интернационалних жирија: Међународни конкурс *Музика и Земља* у Софији (2003); ИХС у Нишу (2004); *Еутерпе-Роза* оперског такмичења певача у Карлову, Бугарска (2011); „Франкофона песма“ у Нишу (2010/2011); председник жирија Међународног хорског фестивала у Анталији, Турска (2011/2012/2013); председник Савета НИМУС-а (2013/2014).

Милена Ињац је одржала и неколико мајсторских курсева дириговања у Монтевидеу, Уругвај (2010); Ел Салвадору, у оквиру *Ел Система* пројекта (2011/2012);

Шпанији, на Конзерваторијуму Супериор у Мурсији (2011); Аликантеу, Шпанија, у оквиру Еразмус Мундус пројекта, на Конзерваторијуму Супериор, мајсторски курс оркестра за гудаче са завршним концертном на коме је извела дела српских композитора (2014).

Своју универзитетску каријеру, Милена Ињац је започела 2003. године у звању доцента за предмет Оркестар и до сада је бирања у звање ванредног професора, 2008. године, а потом у звање редовног професора, 2013. године на Факултету уметности Универзитета у Нишу, где и сада ради на предмету Оркестар.

Осим концертних активности, Милена Ињац је у више наврата одржала мастеркласе за младе диригенте, и то у: Уругвају, Монтевидео, 2010. године, у оквиру *Ел система* националног музичког образовног пројекта Уругваја, затим у Шпанији, Мурсија, 2011. године на Конзерваторијуму Супериор за студенте дириговања, као и у Ел Салвадору, Сан Салвадор, 2011. и 2012. године у оквиру *Ел система* националног музичког образовног пројекта Ел Салвадора. Децембра 2014. године, одржала је мастерклас за младе оркестарске музичаре - гудаче на позив Конзерваторијума Супериор *Оскар Еспла* у Аликантеу, Шпанија, на програму је била музика српских композитора: Милоша Заткалика, Тајјане Милошевић, Драгана Томића, Братислава Златковића и Боже Бановића.

Милена Ињац је члан и председник интернационалних жирија: *Мајска песма*, Ниш, председник жирија, 2010. године; *Франкофона песма*, Ниш, финале, 2010. и 2011. године; *Розата на Карлово*, такмичење оперских певача, Карлово, Бугарска, 2011. Године; Интернационално такмичење хорова у Анталији, 2011. и 2012. године члан жирија и председник жирија 2013. године.

Милена Ињац је снимила уживо ДВД са концерта свечаног затварања Интернационалног Фестивала у Мурсији, Шпанија, у издању Вицектората за Интернационалну сарадњу и културу, Универзитета у Мурсији, 2010. године. Солиста је била Елиса Хуманес, Француска, маримба, уз пратњу Интернационалног Фестивалског Оркестра, са програмом: Едвард Григ: Три оркестарска комада „Сигурд Јорслафар“, Андрес Копел: Концерт за маримбу, А. Дворжак: Симфонија бр.8

Милена Ињац, се бави и писањем аранжмана за различите саставе. Њене аранжмане изводио је у земљи и иностранству Камерни оркестар *Концертанте* Факултета

уметности у Нишу. Пише и аранжмане за орфов инструментаријум. Избор њених најбољих аранжмана, са којима су наставници музичке културу из Ниша и Београда освајали награде на републичким такмичењима од 2009. до 2013. године, биће објављен у издању *Нота* Књажевац, током 2015. године.

Милена Ињац, добитник је награда и признања: прва награда на 5. Интернационалном фестивалу „Свет музике“ у Италији 2000. године; *Златна значка* Интернационалних хорских свечаности у Нишу, престижна награда фестивала, 2004. Године; награде *Слово љубве*, коју додељује *Српска круна*, културно-историјски центар Крагујевац, 2010. Године; награде *Златна круна*, коју додељује *Српска круна*, културно-историјски центар Крагујевац, 2010. године; награде *Светосавски венац*, коју додељује *Српска круна*, културно-историјски центар Крагујевац, 2010. Године, за изузетан допринос развоју културе у Крагујевцу; Милена Ињац је диригент - лауреат „Еурооркестар“ фестивала у граду Жуковскиј, Подмосковље, у Русији, 2012. године. Њена фотографија објављена је на насловној страни у престижном националном магазину за културу Ел Салвадора: *Таленто*, 2012. године.

Милена Ињац је активан у раду тела Факултета уметности у Нишу и Универзитета у Нишу. До сада је два пута бирана за заменика председника Савета Факултета уметности. Била је представник Факултета уметности на Универзитету у Нишу за међународну сарадњу, 2005. године. Имала је значајан допринос приликом потписивања споразума о сарадњи Универзитета у Мурсији и Универзитета у Нишу, 2008. године. Била је шеф Катедре за стручно – уметничке предмете од 2004. до 2008. године. Члан је више комисија за избор наставника и сарадника и председник Комисије за издавачку делатност Факултета уметности у Нишу, 2012. године. Била је члан и председник Централне комисије за пријемне испите 2011. и 2012. године. Актуелни је члан Савета Факултета уметности у Нишу, члан Уметничко – стручног већа Универзитета у Нишу, члан Организационог одбора за прославу 50 година Универзитета у Нишу и члан Сената Универзитета у Нишу.

Закључак

Диригент Милена Ињац је предложила занимљиву, комплексну и оригиналну тему за свој докторски уметнички пројекат, на јасан и уверљив начин је представила идеју, предмет и циљ свог пројекта, објаснила методе које ће бити коришћене у његовој реализацији предложивши адекватну полазну литературу. Теоријски рад у којем ће бити сагледане специфичности улоге диригента у тумачењу карактера оперских ликова даће драгоцен допринос иначе оскудној литератури у овој области. Стога чланови КОмисије предлажу Наставно-уметничко-научном већу ФМУ и Сенату Универзитета уметности у Београду да прихвати тему докторског уметничког пројекта Милене Ињац *Улога диригента у тумачењу карактера оперских ликова Росинијевог „Севилског берберина“*, те да на основу предлога кандидаткиње, за ментора овог пројекта именује Даринку Матић-Маровић, професора емеритуса Факултета музичке уметности, а за коментора др Соњу Маринковић, редовног професора Факултета музичке уметности,

Даринка Матић-Маровић, професор емеритус ФМУ

Весна Шоуц, редовни професор ФМУ

Др Сузана Костић, редовни професор ФУ у Нишу